

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNIJI

Nedjelja, 13. siječnja 2008.

Krštenje Isusovo

Draga braćo i sestre!

S današnjim blagdanom Krštenja Isusova zaključuje se boićno liturgijsko vrijeme. Ono Djetešće, kojemu su se Mudraci s istoka došli u Betlehem pokloniti noseći svoje simbolične darove, sada nalazimo kao odrasloga čovjeka, u trenutku u kojem daje da ga u rijeci Jordanu krsti veliki prorok Ivan (usp. *Mt* 3,13). Evanđelje biljei da je Isus, nakon što je primio krštenje, izašao iz vode, a nad njim su se otvorila nebesa te se na nj spustio Duh Sveti kao golub (usp. *Mt* 3,16). Tada se s neba čuo glas koji je rekao: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!" (*Mt* 3,17). Bilo je to njegovo prvo javno očitovanje, nakon tridesetak godina skrovita ivota u Nazaretu. Svjedoci toga jedinstvenoga događaja, uz Ivana Krstitelja, bili su njegovi učenici, od kojih su neki otada postali sljedbenici Kristovi (usp. *Iv* 1,35-40). Bila je to u isto vrijeme i kristoobjava i bogooobjava. Najprije se Isus objavio kao Krist, što je grčki izraz koji prevodi hebrejski naslov Mesija, a znači "pomazanik": nije on bio pomazan uljem poput izraelskih kraljeva i velikih svećenika, nego Duhom Svetim. U isto vrijeme, sa Sinom su se pojavili i znakovi Duha Svetoga i nebeskoga Oca.

Koje je značenje ovoga čina što ga je Isus htio izvršiti - nadvlađujući tako Krstiteljev otpor - kako bi bio poslušan volji Očevoj (usp. *Mt* 3,14-15)? Duboki smisao postat će vidljiv tek na kraju Kristova zemaljskog ivota, to jest u njegovoj smrti i uskrsnuću. Dajući da ga Ivan krsti zajedno s grešnicima, Isus je počeo na sebe uzimati teret krivice čitavoga čovječanstva, kao Jaganjac koji "uzima" grijeh svijeta (usp. *Iv* 1,29). To je djelo koje je on dovršio na kriu kad je primio i svoje "krštenje" (usp. *Lk* 12,50). Doista, umirući, on je "uronio" u ljubav Očevu i izlio Duha Svetoga, kako bi se oni koji u njega vjeruju mogli ponovno roditi iz toga neiscrpnnoga izvora novoga i vječnoga ivota. Cjelokupno Kristovo poslanje moe se saeti u ovome: krstiti nas Duhom Svetim da nas oslobodi ropstva smrti i

"otvoriti nam nebesa", to jest pristup istinskom i punom ivotu, koji će uvijek biti "novo uranjanje u širinu bića, dok smo jednostavno obuzeti radošću" (*Spe salvi*, 12).

To se dogodilo i s ovo trinaestero djece kojima sam podijelio sakrament krsta ovog jutra u Sikstinskoj kapeli. Na njih i na njihove obitelji zazivamo majčinsku zaštitu Blaene Djevice Marije. Molimo i za sve kršćane da još bolje razumiju dar krštenja te se zauzmu u njegovu dosljednu ivljenju, svjedočeći ljubav Oca i Sina i Duha Svetoga.

Nakon molitve Anđeo Gosopodnji:

Danas se obiljeava Svjetski dan selilaca i prognanika koji ove godine u središte razmišljanja stavlja pozornost na mlade selioce. Mnogi su, doista, mladi koji su iz različitih razloga prisiljeni ivjeti daleko od svojih obitelji i svojih zemalja. U posebnoj su opasnosti djevojke i maloljetnici. Neka djeca i adolescenti rođeni su i odrasli u prognaničkim naseljima. I oni imaju pravo na budućnost! Izričem svoje poštovanje svima koji se zauzimaju u korist mlađih selioca, njihovih obitelji i oko njihove integracije u smislu zaposlenja i školovanja. Pozivam crkvene zajednice da sa simpatijom prihvataju mlađe i malene s njihovim roditeljima, nastojeći razumjeti njihov ivot i omogućiti njihovo uključivanje u zajednicu. Dragi mlađi selioci! Zauzmite se da zajedno sa svojim vršnjacima izgradite pravednije i bratskije društvo, ispunjavajući svoje dunosti, poštujući zakone i dozvoljavajući da vas ikad poneše nasilje. Sve vas povjeravam Mariji, Majci čitavoga čovječanstva.